

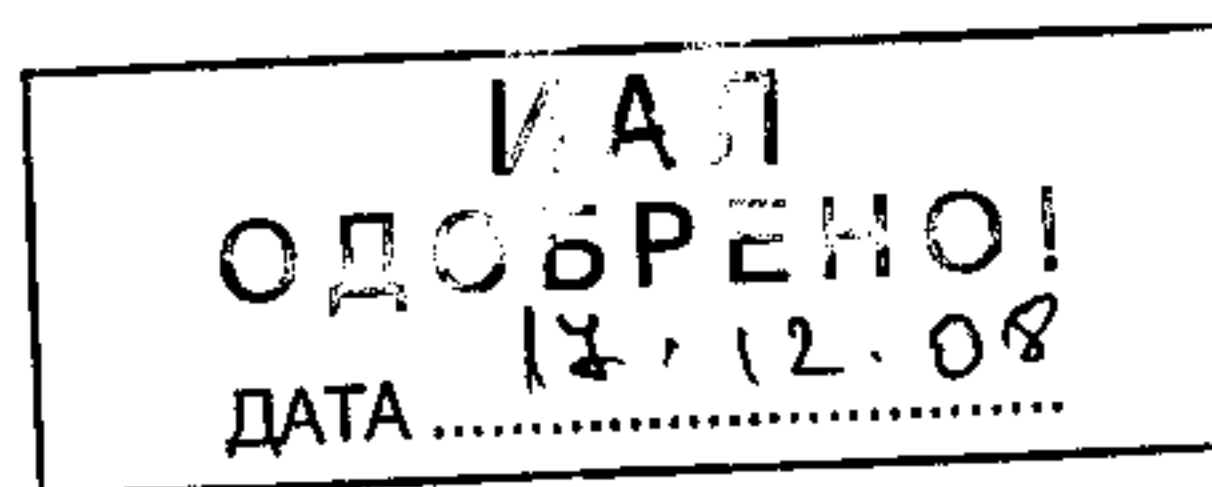
ПРИЛОЖЕНИЕ I

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Erygra 10 mg film-coated tablets

Ефира 10 mg филмирани таблетки

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Една филмирана таблетка съдържа монтелукаст натрий (*montelukast sodium*), което е еквивалентно на 10 mg монтелукаст (*montelukast*).

Помощно вещество: Всяка филмирана таблетка съдържа 122,2 mg лактоза (като лактоза монохидрат).

За пълния списък на помощните вещества, вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирана таблетка.

Бежова, кръгла филмирана таблетка с принтиран релефен надпис "93" от едната страна и "7246" от другата страна на таблетката.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Ефира 10 mg филмирани таблетки е показана за лечението на астма като допълнителна терапия при пациентите с лека до умерено тежка персистираща астма, която не е контролирана адекватно с инхалаторни кортикостероиди и при която бързо-действащите β -агонисти давани при необходимост не осигуряват адекватен клиничен контрол на астмата. При пациенти с астма, при които Ефира 10 mg филмирани таблетки е показана за лечение на астма, монтелукаст може също да облекчи симптомите на сезонен алергичен ринит.

Освен това Ефира 10 mg филмирани таблетки е показана за профилактика на астма, при която преобладаващ компонент е бронхоспазъм, индуциран от усилия.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Дозата за пациенти с астма или с астма и придружаващ сезонен алергичен ринит, на възраст на и над 15 години е една таблетка от 10 mg дневно, приемана вечер.

Общи препоръки: терапевтичният ефект на Ефира върху показателите за контрол на астмата се проявява в рамките на един ден. Ефира може да се приема с или без храна. На пациентите трябва да бъде препоръчано да продължат да приемат Ефира дори и ако тяхната астма е под контрол, както и по време на периодите на влошаване на астмата. Ефира не трябва да се използва едновременно с други продукти, съдържащи същото активно вещество, монтелукаст.

Не е необходима корекция на дозата при пациенти в старческа възраст, такива с бъбречна недостатъчност или с леко до средно тежко чернодробно увреждане. Няма данни за пациенти с тежки чернодробни увреждания. Дозата е еднаква за мъже и жени.

Терапия с Ефира 10 mg филмирани таблетки във връзка с друго лечение на астма

Ефира 10 mg филмирани таблетки може да бъде добавена към вече съществуващия терапевтичен режим на пациента.

Инхалаторни кортикостероиди: Лечението с Ефира 10 mg филмирани таблетки може да се използва като допълнителна терапия при пациенти, при които инхалаторните кортикостероиди плюс кратко действащи β -агонисти "при нужда" осигуряват неадекватен контрол на клиничните прояви. Монтелукаст не трябва да бъде заместител за инхалаторните кортикостероиди (вж. точка 4.4).

Деца и юноши (под 18 годишна възраст)

Ефира 10 mg филмирани таблетки не се препоръчват за употреба при деца под 15 годишна възраст, поради липса на данни за безопасност и ефикасност (виж точка 5.1).

5 mg таблетки за дъвчене са предназначени за деца на възраст между 6 и 14 годишна възраст.

4 mg таблетки за дъвчене са предназначени за деца на възраст между 2 и 5 годишна възраст.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към активното вещество или към някое от помощните вещества .

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Пациентите трябва да бъдат съветвани никога да не използват перорално монтелукаст за лечение на остри пристъпи на астма, както и да подържат на разположение подходящи животоспасяващи лекарства. При развитие на остър астматичен пристъп трябва да се използва краткодействащ инхалаторен β -агонист. Пациентите трябва да се обърнат за съвет към лекуващия ги лекар, колкото е възможно по-скоро, ако се нуждаят от повече инхалации от краткодействащи β -агонисти, отколкото е обичайно.

Монтелукаст не трябва да бъде заместител на инхалаторните или перорални кортикостероиди.

Няма данни, доказващи, че дозата на пероралните кортикостероиди може да бъде намалена, когато едновременно се дава и монтелукаст.

В редки случаи, пациентите на лечение с антиастматични средства включително монтелукаст може да се представят със системна еозинофилия, понякога с клинични прояви на васкулит, отговарящ на синдрома на Churg-Strauss, състояние, което често се лекува със системна кортикостероидна терапия. Тези случаи обикновено, но не винаги са свързани с намаляването на дозата или прекратяване на пероралната кортикостероидна терапия. Вероятността левкотриеновите рецепторни антагонисти да са свързани с внезапната поява на синдрома на Churg-Strauss не може да бъде изключена, нито установена. Лекарите трябва да бъдат бдителни по отношение на появата на еозинофилия при техните пациенти, васкулитен обрив, влошаване на белодробните симптоми, сърдечно-съдови усложнения и/или невропатия. Пациентите, които развият подобни симптоми трябва да се преоценят и да се преразгледа терапевтичният режим.

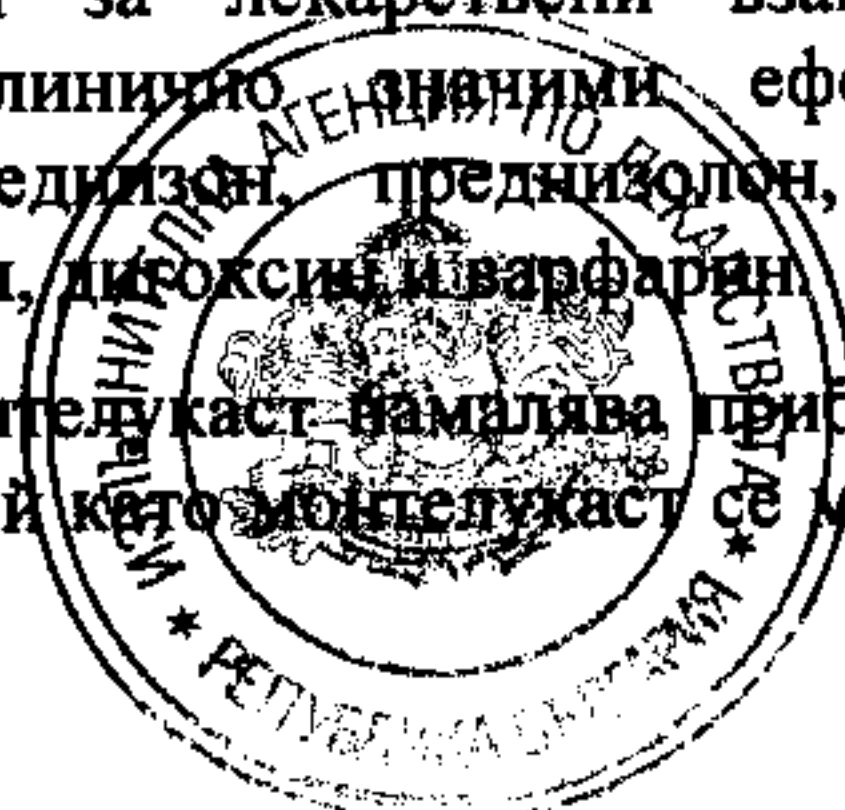
Лечението с монтелукаст не променя необходимостта на пациентите с аспиринова астма да избягват приема на аспирин и други нестероидни противовъзпалителни лекарства.

Пациенти с редки наследствени проблеми на галактозна непоносимост, Lapp лактазен дефицит или глюкозо-галактозна малабсорбция не трябва да приемат това лекарство.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Монтелукаст може да бъде прилаган с други видове лечение, използвани рутинно в профилактиката и хроничното лечение на астма. В клиничните изпитвания за лекарствени взаимодействия препоръчаната клинична доза за монтелукаст няма клинично значими ефекти върху фармакокинетиката на следните лекарства: теофилин, преднизон, преднизолон, перорални контрацептиви (етинил естрадиол/норетиндрон 35/1), терфенадин, дисоксимид и варфарин.

Площта под кривата на плазмената концентрация (AUC) за монтелукаст намалява приблизително с 40% при лица с едновременно приложение на фенобарбитал. Тъй като монтелукаст се метаболизира

от CYP 3A4, когато се прилага едновременно с индуктори на CYP 3A4, като фенитоин, фенобарбитал и рифампицин, и особено при деца, е необходимо повишено внимание.

In vitro изпитвания са показали, че монтелукаст е мощен инхибитор на CYP 2C8. Въпреки това, данните от клинични изпитвания за лекарствени взаимодействия, включващи монтелукаст и розиглитазон (проучван субстрат, представителен за лекарства, които се метаболизират основно от CYP 2C8) са показали, че монтелукаст не инхибира CYP 2C8 *in vivo*. Затова не се очаква монтелукаст да промени подчертано метаболизма на лекарствата, метаболизирани от този ензим (напр. паклитаксел, розиглитазон и репаглидин).

4.6 Бременност и кърмене

Употреба по време на бременност

Проучванията при животни не са показали вредни ефекти по отношение на бременността или ембрионалното/феталното развитие.

Данните от ограничен брой случаи на експозиция по време на бременност не са показали причинна връзка между приложението на монтелукаст и появата на малформации (т.е. дефекти на крайниците), за които има редки съобщения от световния пост-маркетингов опит.

Монтелукаст може да бъде използван по време на бременност само в случай на категорична необходимост.

Употреба по време на кърмене

Изпитванията при плъхове са показали, че монтелукаст се екскретира в млякото (вж. точка 5.5). Не е известно дали монтелукаст се екскретира в човешкото мляко.

Монтелукаст може да бъде използван от кърмещи майки само, ако се счита, че е изключително необходим.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Ефира 10 mg филмирани таблетки не повлиява способността за шофиране и работа с машини. Въпреки това, в много редки случаи има съобщения за световъртеж или сънливост.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Монтелукаст е оценен в клинични изпитвания както следва:

10 mg филмирани таблетки при приблизително 4 000 възрастни пациенти с астма на възраст на и над 15 години.

10 mg филмирани таблетки при приблизително 400 възрастни пациенти с астма и сезонен алергичен ринит, на и над 15 годишна възраст.

5 mg таблетки за дъвчене при приблизително 1750 пациенти с астма на възраст между 6 и 14 години.

При пациентите с астма лекувани с монтелукаст по време на клинични изпитвания, в по-висока честота от пациентите на плацебо често ($\geq 1/100$ до $\leq 1/10$) са съобщавани следните нежелани лекарствени реакции:

Системо-органична класификация	Възрастни пациенти 15 години и по-възрастни (две 12-седмични изпитвания ; n=795)	Педиатрични пациенти 6 до 14 години (едно 8-седмично изпитване; n=201) (две 56-седмични изпитвания; n=615)
Нарушения на нервната система	Главоболие	Главоболие
Нарушения на стомашно-чревния тракт	Коремна болка	

С удължаване на лечението от клиничните изпитвания при ограничен брой пациенти до 2 години за възрастните и до 6 месеца за педиатричните пациенти на възраст между 6 и 14 години, профилът на безопасност не се промени.

От пост-маркетинговия опит са съобщени следните нежелани реакции:

Нарушения на кръвта и лимфната система: повишена тенденция към кървене.

Нарушения на имунната система: реакции на свръхчувствителност, включително анафилаксия, чернодробна еозинофилна инфилтрация.

Психични нарушения: нарушения на съня, включително кошмари, халюцинации, психомоторна хиперреактивност (включително раздразнителност, безпокойство, възбуда включително агресивно поведение и тремор), депресия, безсъние.

Нарушения на нервната система: световъртеж, сънливост, парестезия/хипестезия, гърчове.

Сърдечни нарушения: палпитации.

Нарушения на стомашно-чревния тракт: диария, сухота в устата, диспепсия, гадене, повръщане.

Хепато-билиарни нарушения: повишени нива на серумните трансaminaзи (ALT, AST), холестатичен хепатит.

Нарушения на кожата и подкожните тъкани: ангиоедем, посиняване, уртикария, пруритус, обрив.

Нарушения на мускулоскелетната система и съединителната тъка: артралгия, миалгия, включително мускулни крампи.

Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение: астения/изтощение, физическо неразположение, оток.

По време на лечение с монтелукаст на пациенти с астма, са получени много редки (<1/10 000, неизвестни (не може да бъде изчислена от наличните данни)) съобщения за синдром на Churg-Strauss (CSS) (вж. точка 4.4).

4.9 Предозиране

Няма налична специфична информация относно лечението на предозиране с монтелукаст. При изпитвания за хронична астма, монтелукаст е прилаган на пациенти в дози до 200 mg/дневно в продължение на 22 седмици и в краткосрочни изпитвания – до 900 mg/дневно на пациенти за приблизително една седмица без клинично значими нежелани реакции.

От пост-маркетинговия опит и клиничните изпитвания има съобщения за остро предозиране с монтелукаст. Те включват съобщения при възрастни и деца (с дози от 1000 mg и по-високи (приблизително 61 mg/kg при 42-месечно дете). Наблюдаваните клинична картина и лабораторни

резултати са в съответствие с профила на безопасност при възрастни и педиатрични пациенти. В по-голямата част от съобщенията за предозиране не е имало нежелани събития. Най-често наблюдаваните нежелани събития са в съответствие с профила на безопасност на монтелукаст и включват коремна болка, сомнолентност, жажда, главоболие, повръщане и психомоторна хиперреактивност.

Не е известно дали монтелукаст се диализира посредством перитонеална или хемо-диализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: левкотриенови рецепторни антагонисти

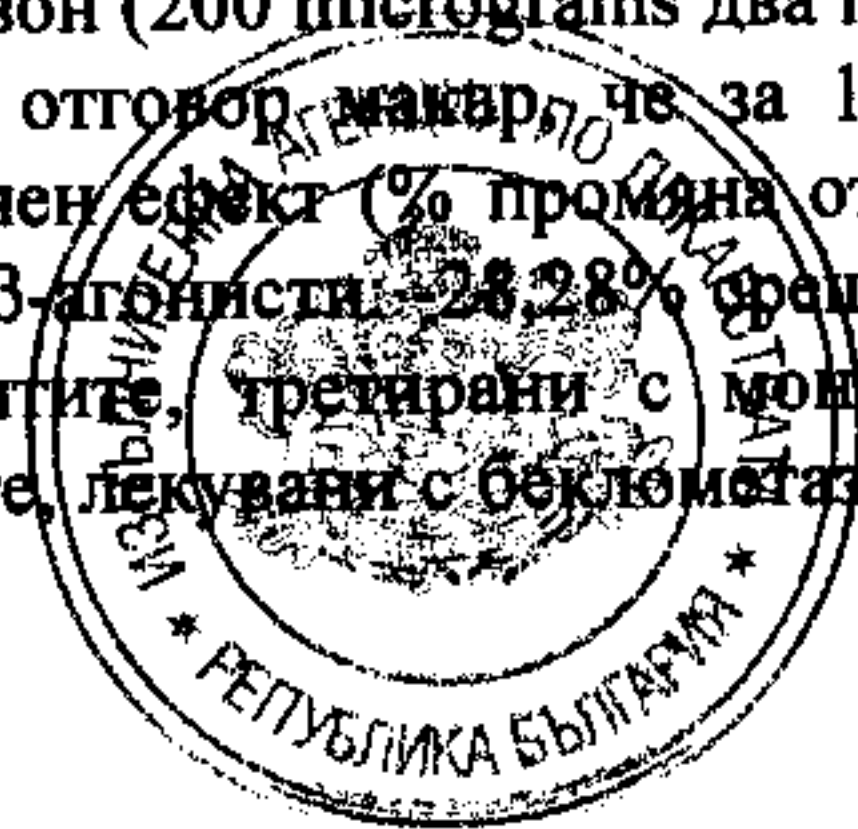
АТС код: R03D C03

Цистениловите левкотриени (LTC_4 , LTD_4 , LTE_4) са мощни възпалителни ейкозаноиди, които се освобождават от различни клетки, включително мастоцитите и еозинофилни гранулоцити. Тези важни про-астматични медиатори се свързват с цистенил левкотриенови (CysLT) рецептори. CysLT тип 1 ($CysLT_1$) рецепторът е разположен в дихателните пътища при човека (включително гладката мускулатура на дихателните пътища и макрофагите) и върху други про-инфламаторни клетки (включително еозинофили и някои типове миелоидни стволови клетки). Цистенил-левкотриените са свързани с патофизиологията на астмата и алергичния ринит. При астма, медираните от левкотриените ефекти включват редица реакции като бронхоспазъм, лигавична секреция, васкуларен пермеабилитет и струпване на еозинофили. При алергичен ринит, CysLT се освобождава от назалната лигавица след контакт с алергена по време както на ранно-фазовите, така и на късно-фазовите реакции и са свързани със симптомите на алергичния ринит. Интраназална провокация с CysLT доказва повишаване на интраназалното съпротивление и симптоми на назална обструкция.

Монтелукаст е активна съставка, приложена перорално и се свързва с висок афинитет и селективност към $CysLT_1$ рецептора. В клинични изпитвания монтелукаст инхибира бронхоконстрикцията благодарение на инхалаторния LTD_4 в дози от 5 mg. В рамките на два часа след перорално приложение се наблюдава бронходилатация. Бронходилатиращия ефект, предизвикан от β -агонист беше адитивен спрямо този, предизвикан от монтелукаст. Лечението с монтелукаст инхибира ранната и късната фаза на бронхоконстрикцията благодарение на антигенното активиране. Монтелукаст, в сравнение с плацебо намалява броя на еозинофилите в периферната кръв при възрастни и педиатрични пациенти. В отделно изпитване лечението с монтелукаст води до значимо намаление на еозинофилите в дихателните пътища (определени в храчка) и в периферната кръв, докато подобрява контрола на астмата.

В изпитвания при възрастни 10 mg монтелукаст веднъж дневно, сравнен с плацебо е доказал значително подобрение в сутрешния форсиран експираторен обем за 1 минута (10,4% спрямо 2,7% промяна от изходните стойности), AM върховия експираторен дебит (24,5 l/min спрямо 3,3 l/min промяна спрямо изходните стойности) и значимо намаление в общата употреба на β -агонисти (-26,1% спрямо 4,6% промяна от изходните стойности). Подобрението в съобщаваните от пациентите симптоми през деня и нощта е било значително по-добро, отколкото при плацебо.

Изпитванията при възрастни са доказали способността на монтелукаст да допълва клиничния ефект на инхалаторния кортикостероид (% промяна от изходните показатели за инхалаторен беклометазон плюс монтелукаст спрямо беклометазон по отношение на FEV_1 : 5,43% срещу 1,04%; употреба на β -агонист: -8,70% срещу 2,64%). Сравнен с инхалаторен беклометазон (200 micrograms два пъти дневно с небулизатор), монтелукаст е демонстрирал по-бърз начален отговор, макар че за 12-седмично изпитване беклометазон е осигурил по-добър среден терапевтичен ефект (% промяна от изходните показатели съответно за FEV_1 : 7,49% срещу 13,3%; употреба на β -агонисти: -28,28% срещу -43,89%). Все пак, сравнени с беклометазон, висок процент от пациентите, третирани с монтелукаст са достигнали подобни клинични отговори (напр. 50% от пациентите, лекувани с беклометазон постигат

подобрене във FEO_1 от приблизително 11% или повече над изходните стойност, докато приблизително 42% от пациентите, третирани с монтелукаст достигат същия отговор).

За оценка на симптоматичното лечение на сезонен алергичен ринит при възрастни пациенти и юноши на и над 15 годишна възраст с астма и придружаващ сезонен алергичен ринит, е било проведено клинично изпитване. В проучването таблетките монтелукаст от 10 mg прилагани веднъж дневно са демонстрирали статистически значимо подобрене в скората на дневните симптоми на ринит в сравнение с плацебо. Скорът на дневните симптоми на ринит е средното от скората от дневните назални симптоми (назална конгестия, ринорея, назален сърбеж) и скората на нощните симптоми (назална конгестия при събуждане, затруднено заспиване и събуждане през нощта). Общата оценка на алергичния ринит дадена от лекари и пациенти в сравнение с плацебо е била значително подобрена. Оценката на ефикасността при астма не е била основна цел на това изпитване.

В 8-седмично изпитване при пациенти на възраст между 6 и 14 години, монтелукаст 5 mg веднъж дневно, в сравнение с плацебо значително е подобрил респираторната функция (FEO_1 8,71% спрямо 4,16% промяна от изходните стойности; върхов експираторен дебит 27,9 l/min спрямо 17,8 l/min промяна от изходните стойности) и намаление употребата на β -агонист при необходимост (-11,7% спрямо +8,2% промяна от изходната).

В 12-седмично изпитване при възрастни е била демонстрирана значима редукция на бронхоспазъм при усилие (максимално понижаване на FEO_1 22,33% за монтелукаст срещу 32,40% за плацебо; време необходимо за възстановяване до 5% от изходния FEO_1 44,22 min. срещу 60,64 min.). Ефектът е останал постоянен през целия 12-седмичен период на изпитването. Редуцирането на бронхоспазъма при усилие също е било демонстрирано в краткосрочно изпитване при пациенти на възраст между 6 и 14 години (максимално понижаване на FEO_1 18,27% срещу 26,11%; време за възстановяване до 5% от изходния FEO_1 17,76 min спрямо 27,98 min). Ефектът при двете изпитвания е бил доказан в края на еднократния дозов интервал.

При пациенти с аспиринова астма, получаващи успоредно инхалаторни и/или перорални кортикостероиди, лечението с монтелукаст в сравнение с плацебо е довело до значимо подобрене в контрола на астмата (FEO_1 8,55% срещу -1,74% промяна от изходния и намаление в общата употреба на β -агонисти -27,78% срещу 2,09% промяна от изходния показател).

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция: След перорално приложение монтелукаст се абсорбира бързо. За филмираните таблетки от 10 mg средната пикова плазмена концентрация (C_{max}) се достига три часа (T_{max}) след приложението при възрастни на гладно. Средната бионаличност след перорално приложение е 64%. Пероралната бионаличност и C_{max} не се повлияват от стандартното хранене. Безопасността и ефикасността са били доказани в клинични изпитвания, при които филмираните таблетки от 10 mg са прилагани независимо от времето на хранене.

За таблетките за дъвчене от 5 mg C_{max} се достига за два часа след прилагането при възрастни на гладно. Средната бионаличност след перорално приложение е 73% и намалява до 63% от стандартната храна.

Разпределение: Монтелукаст се свързва повече от 99% с плазмените протеини. Обемът на разпределение при стационарно състояние (*steady-state*) достига 8-11 литра. Изпитванията проведени при плъхове с радиомаркиран монтелукаст са показали минимално преминаване на кръвно-мозъчната бариера. Освен това, концентрациите на радиомаркирания материал на 24 час след дозата са минимални и във всички други тъкани.

Биотрансформация: Монтелукаст се метаболизира в голяма степен. В изпитвания с терапевтични дози, плазмените концентрации на метаболитите на монтелукаст при възрастни в стационарно състояние не могат да бъдат измерени.

In vitro изпитванията с човешки чернодробни микrozоми са показали, че в метаболизма на монтелукаст са включени цитохроми P450 3A4, 2A6 и 2C9. Въз основа на по-нататъшни *in vitro* резултати в човешки чернодробни микrozоми е било установено, че терапевтичната плазмена

концентрация на монтелукаст не инхибира цитохроми P450 3A4, 2C9, 1A2, 2A6, 2C19, или 2D6. Приносът на метаболитите за терапевтичния ефект на монтелукаст е минимален.

Елиминиране: При здрави възрастни плазмения клирънс на монтелукаст е средно 45 ml/min. След перорална доза на радиомаркиран монтелукаст, 86% от радиоактивността се открива в изпражненията на 5-я ден и <0,2% - в урината. Това, заедно с определената перорална бионаличност показва, че монтелукаст и метаболитите му се екскретират основно през жлъчката.

Специфични групи пациенти: Не се налага корекция на дозата при пациенти в старческа възраст или лека до умерено тежка чернодробна недостатъчност. Изпитвания при пациенти с бъбречна недостатъчност не са провеждани. Тъй като монтелукаст и метаболитите му се елиминират през жлъчните пътища, не се налага адаптиране на дозата при пациенти с бъбречни увреждания. Няма данни за фармакокинетиката на монтелукаст при пациенти с тежка чернодробна недостатъчност (Child-Pugh степен >9).

При много високи дози монтелукаст (20- до 60 пъти над препоръчаната доза за възрастни) се наблюдава понижаване на плазмената концентрация на теофилин. Този ефект не се наблюдава при препоръчаната доза от 10 mg веднъж дневно.

5.3 Предклинични данни за безопасност

В изпитвания за токсичност, провеждани при животни са били наблюдавани минимални биохимични промени в ALT, глюкозата, фосфора и триглицеридите, преходни по своята характеристика. Проявите на токсичност при животните са били хиперсаливация, гастро-интестинални симптоми, редки изпражнения и йонен дисбаланс. Те се наблюдавани при дози 17 пъти по-високи от клиничните. При маймуни нежеланите ефекти са се появили при дози от 150 mg/kg/дневно (>232 пъти над системната експозиция, наблюдавана при клинични дози). При изпитванията при животни монтелукаст не е повлиял фертилитета или репродуктивните възможности при системна експозиция, по-висока от клинична системна експозиция повече от 24-пъти. В едно проучване на женския фертилитет при плъхове с доза 200 mg/kg/ дневно (> 69 пъти над системната клинична експозиция) е било отбелязано леко намаление на телесното тегло на малките. В изпитване при зайци е била установена по-висока честота на незавършена осификация в сравнение с контролните животни, при системна експозиция над 24-пъти по-висока от клиничната. При плъхове не са били наблюдавани аномалии. Установено е, че монтелукаст преминава плацентарната бариера и се екскретира в кърмата на животните.

При еднократно перорално приемане на дози до 5 000 mg/kg/ от мишки и плъхове (15 000 mg/m² и 30 000 mg/m² при мишки и плъхове), в изпитване за максимална доза не са били наблюдавани смъртни случаи. Тази доза е еквивалентна на 25 000 пъти препоръчаната човешка дневна доза за възрастни (базирайки се на телесно тегло за възрастни пациенти 50 kg).

Установено е, че монтелукаст не е фототоксичен за мишки за UVA, UVB и лъчите от видимия спектър в дози до 500 mg/kg/дневно (приблизително 200 пъти над основната системна експозиция).

Монтелукаст не е мутагенен, нито туморогенен при *in vivo* и *in vitro* тестове, проведени при гризачи.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Сърцевина

Натриев лаурилсулфат

Лактоза монохидрат

Хидроксипропилцелулоза

Прежелатинизирано нишесте (царевично)
Натриев нишестен гликолат (царевичен) тип А
Магнезиев стеарат

Обвивка

Опадри 20А23676 Жълто, съдържаща хидроксипропил целулоза

Хипромелоза

Титанов диоксид (Е171)

Железен оксид, жълт (Е172)

Железен оксид, червен (Е172)

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

36 месеца.

6.4 Специални условия на съхранение

Няма специални условия на съхранение. Съхранявайте блистера в картонената опаковка, за да се предпази от светлина.

6.5 Данни за опаковката

Алуминиево – алуминиеви блистери

Ефира 10 mg филмирани таблетки се предлагат в опаковки от 7, 14, 15, 20, 28, 30, 50, 56, 60, 90,98 и 100 таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Няма специални изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Тева Фармасютикълс България ЕООД
ул. "Н.В. Гогол" № 15, ет.1
1124 София
България

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ УПОТРЕБА

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Ноември 2008

